

arrest

GERECHTSHOF ARNHEM-LEEUWARDEN

locatie Arnhem

afdeling civiel recht

zaaknummer gerechtshof 200.152.469

(zaaknummer rechtbank Midden-Nederland, Afdeling Civiel recht, handelskamer, locatie Utrecht, 367777)

arrest in kort geding van 17 november 2015

in de zaak van

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid

Linkkers B.V.,

gevestigd te Arnhem,

appellant in het principaal hoger beroep,

geïntimeerde in het voorwaardelijk incidenteel hoger beroep,

hierna: Linkkers,

advocaat: mr. C.J. van Dijk,

tegen:

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid

PriHealth B.V.,

gevestigd te Utrecht,

geïntimeerde in het principaal hoger beroep,

appellante in het voorwaardelijk incidenteel hoger beroep,

hierna: PriHealth,

advocaat: mr. K. Konings.

1. Het geding in eerste aanleg

Voor het geding in eerste aanleg verwijst het hof naar de inhoud van het vonnis van 20 juni 2014 dat de voorzieningenrechter in de rechtbank Midden-Nederland (Afdeling Civiel recht, handelskamer, locatie Utrecht) tussen Linkkers als eiseres en PriHealth als gedaagde in heeft gewezen.

2. Het geding in hoger beroep

2.1 Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding in hoger beroep van 2 juli 2014,
- de memorie van grieven, met producties,
- de akte overlegging kostenopgave, met productie,
- de memorie van antwoord/tevens van voorwaardelijk incidenteel hoger beroep, met producties,
- de memorie van antwoord in voorwaardelijk incidenteel hoger beroep,
- de voor het pleidooi overgelegde kostenoverzichten,

- de pleidooien overeenkomstig de pleitnotities.

2.3 Na afloop van de pleidooien heeft het hof arrest bepaald op het dossier van Linkkers.

3. De vaststaande feiten

3.1 Het hof gaat in hoger beroep uit van de feiten zoals beschreven in de rechtsoverwegingen 2.1 tot en met 2.6 van het (bestreden) vonnis van 20 juni 2014. Aldus gaat het hof uit van de volgende feiten.

3.2 Linkkers houdt zich als advies- en ondersteuningsbureau met name bezig met het implementeren van ondersteuning in de huisartsenpraktijk door praktijkondersteuners-GGZ, ook aangeduid als POH-GGZ.

3.3 PriHealth houdt zich bezig met het ontwikkelen en produceren van maatwerksoftware ten behoeve van de zorg. De heer [naam] is bestuurder en aandeelhouder van PriHealth.

3.4 De besloten vennootschap T4C Holding B.V. heeft eind 2009 de eigendom verworven van een softwareapplicatie PsychologenTeam die aanvankelijk door de besloten vennootschap HeartsPoint B.V. is ontwikkeld. Vanaf 2011 heeft T4C Holding B.V. de verdere ontwikkeling van de softwareapplicatie ter hand genomen. In oktober 2012 is de softwareapplicatie door T4C Holding B.V. ingebracht in PriHealth.

3.5 De heer [naam] is en was aandeelhouder en bestuurder van zowel (de inmiddels opgeheven vennootschap) HeartsPoint B.V., T4C Holding B.V. als PriHealth.

3.6 Vanaf 2013 zijn PriHealth en Linkkers gaan samenwerken.

3.7 Linkkers heeft, nadat zij daartoe op 21 maart 2014 verlof heeft gekregen van de voorzieningenrechter van de rechtbank Midden-Nederland, op 2 april 2014 conservatoir bewijsbeslag gelegd ten laste van PriHealth. De beslagen kopieën van diverse documenten bevinden zich onder Riscon Arnhem B.V. (hierna: Riscon).

4. De motivering van de beslissing in hoger beroep

In het principaal hoger beroep

4.1 Tegen de achtergrond van de onder 3 weergegeven feiten heeft Linkkers, bij dagvaarding van 19 mei 2014 het onderhavige kort geding aanhangig gemaakt en daarbij inzage gevorderd in (af te geven kopieën van) een aantal stukken die zich als gevolg van het bewijsbeslag bij Riscon bevinden. Volgens Linkkers maakt PriHealth mogelijk inbreuk op het medeauteursrecht van Linkkers, voor zover de auteursrechtelijk beschermde inhoud van door PriHealth uitgegeven softwareapplicatie Zorg-IQ (mede) kan worden herleid tot de inbreng van Linkkers bij de totstandkoming daarvan. Volgens Linkkers is voldaan aan de door art. 1019a jo 843a Rv gestelde vereisten van rechtsbetrekking nu de grondslag van het verzoek is gelegen in een (mogelijke) auteursrechtinbreuk. Het rechtmatig belang van Linkkers bij inzage van het beslagen bewijsmateriaal is gelegen in het feit dat zij alleen op grond van die inzage de noodzakelijk vergelijking tussen de inbreng van Linkkers en de door

PriHealth uitgegeven software kan maken om de auteursrechtinbreuk te onderbouwen. Voorts heeft de vordering tot inzage, gezien de gespecificeerde lijst van stukken waarvan inzage gevorderd wordt, betrekking op bepaalde bescheiden als bedoeld in artikel 843a Rv, aldus Linkkers.

4.2 PriHealth heeft gemotiveerd verweer gevoerd. Daarbij heeft zij zich in hoger beroep primair op het standpunt gesteld dat Linkkers niet-ontvankelijk moet worden verklaard in haar vorderingen, omdat zij niet binnen de termijn die bij het verlenen van toestemming voor het bewijsbeslag was bepaald, een bodemprocedure als bedoeld in art. 1019i Rv aanhangig heeft gemaakt. Het verzoek van Linkkers om termijnverlenging is door de voorzieningenrechter bij beschikking van 1 juli 2014 afgewezen en PriHealth heeft op 11 juli 2014 een verklaring als bedoeld in art. 1019i Rv bij de griffie van de rechtbank ingediend.

4.3 Linkkers heeft de gestelde niet-ontvankelijkheid betwist. Volgens haar moet in een procedure als de onderhavige, waarin een bewijsbeslag logischerwijze gevolgd wordt door een vordering tot inzage van de beslagen stukken, de desbetreffende (843a Rv) procedure worden aangemerkt als eis in de hoofdzaak in de zin van 1019i Rv. Het bewijsbeslag en vordering tot inzage zijn erop gericht te onderzoeken of een bodemprocedure noodzakelijk is. Een andere opvatting zou betekenen dat de beslag leggende partij steeds gedwongen is een inbreukprocedure te beginnen, terwijl de inzage van de stukken ook kan meebrengen dat dit laatste uiteindelijk niet voldoende kansrijk is en daarvan kan worden afgezien. Gelet op het verkennende karakter van het bewijsbeslag en de vordering tot inzage, zou niet op voorhand de eis mogen worden gesteld om steeds een inbreukprocedure te starten, aldus Linkkers.

4.4 Naar het oordeel van het hof is Linkkers ontvankelijk in het door haar ingestelde hoger beroep. In een geval als dit is het bewijsbeslag gelegd teneinde daarvan afschrift en inzage te kunnen verkrijgen in een op artikel 843a Rv gebaseerde (vervolg)procedure. De uitoefening van het in artikel 843a Rv bedoelde recht op inzage – mits aan de daarvoor gestelde vereisten is voldaan – is mede erop gericht een partij in de gelegenheid te stellen haar proceskansen in te schatten alvorens een (bodem)procedure in te stellen. Met het karakter van deze specifieke voorlopige maatregel past het dan ook niet te verlangen dat al vóór de inzage is verkregen een inbreukprocedure wordt gestart. In dit geval dient dan ook het onderhavige (hoger beroep in) kort geding te worden aangemerkt als eis in de hoofdzaak als bedoeld in artikel 1019i Rv.

4.5 Daarmee komt het hof toe aan een beoordeling van de toewijsbaarheid van de vordering tot afgifte van en inzage in de beslagen bewijsstukken. Voor toewijzing van deze vordering is onder meer vereist dat Linkkers een rechtmatig belang heeft bij inzage in de genoemde stukken (art. 843a Rv).

4.6 Het hof overweegt verder als volgt. Voor een gemeenschappelijk auteursrecht is vereist dat de bijdrage van de medeauteur van dien aard is, dat deze heeft bijgedragen tot de auteursrechtelijk beschermde inhoud (trekken) van het uiteindelijke werk. Dat een partij inhoud heeft ingebracht in een uiteindelijke applicatie, is op zichzelf nog niet voldoende om daarop een gemeenschappelijk auteursrecht te baseren. De bijdrage van de (beweerdelijke) mede-auteur moet eraan hebben bijgedragen dat het eindproduct voldoet aan het oorspronkelijkheidsvereiste voor een auteursrechtelijk werk. Dit vereiste houdt in dat het werk een eigen intellectuele schepping van de maker(s) vormt, zoals bedoeld in HvJEU 16

juli 2009, ECLI:EU:C:2009:465 (Infopaq I) en HR 12 april 2013, ECLI:NL:HR:2013:BY1533 (Hauck/Stokke)).

4.7 Uit de eigen stellingen van Linkkers blijkt dat zij een vergelijking wenst te maken van het door haar ingebrachte materiaal met (de onderliggende stukken van) het door PriHealth op de markt gebrachte eindproduct (Zorg-IQ). Het gaat volgens Linkkers om het gebruik door PriHealth van “door Linkkers bedachte en door Linkkers aangedragen, van hardcopy in digitale vorm omgezette benaderingen, stroomlijnen en stroomdiagrammen, behandelstappen, protocollen en vragenlijsten” (memorie van antwoord in voorwaardelijk incidenteel hoger beroep, onder 5). Van Linkkers mocht – zeker gezien het gemotiveerde verweer van PriHealth op dat punt – worden verwacht zoveel mogelijk toe te lichten en te onderbouwen welke auteursrechtelijk relevante (creatieve) inbreng Linkkers heeft gehad bij de samenwerking met PriHealth. Linkkers heeft evenwel niets getoond van de gestelde hard copy noch enige (voldoende) nadere toelichting gegeven van (het auteursrechtelijke karakter van) haar inbreng bij de samenwerking. Zo valt op dat ook van de enige concreet benoemde ingebrachte ‘hard copy’ – het ‘Handboek POH-GGZ’ van Linkkers – ook in hoger beroep geen exemplaar is overgelegd, terwijl PriHealth reeds in eerste aanleg heeft betwist dat dit handboek voldoet aan de eisen voor een auteursrechtelijk werk. Linkkers heeft ook niet toegelicht waarom inbreng van de zich bij haar bevindende hard copy niet van haar zou kunnen worden gevergd. Zij heeft zich in hoger beroep opnieuw slechts op het standpunt gesteld dat dit voorafgaand aan de inzage niet van haar kan worden verlangd en, zo begrijpt het hof, slechts in samenhang met de stukken waarvan inzage wordt verlangd zou kunnen worden beoordeeld of die inbreng (waaronder de gestelde ‘hard copy’) auteursrechtelijk relevant is. Dit laatste valt evenwel niet in te zien, terwijl dat Linkkers niet ervan behoefde te weerhouden het zich bij haar bevindende materiaal, dat zij wenst te vergelijken met de stukken van PriHealth, in deze procedure over te leggen of ter zitting te tonen. Ook de (aard, inhoud en omvang van de) inbreng die en “- toen zij nog toegang tot de ontwikkelomgeving hadden - in het programma hebben aangepast en aangevuld” (pleitnota in hoger beroep 5.7) heeft Linkkers in het geheel niet nader geconcretiseerd of toegelicht, waartoe het verweer van PriHealth echter wel aanleiding gaf. De bij memorie van grieven als productie 3 overgelegde (summiere) toelichting is door PriHealth (memorie van antwoord, productie 2) puntsgewijs en gemotiveerd betwist, waarop Linkkers vervolgens (bij pleidooi) niet meer is teruggekomen. Ten slotte heeft Linkkers niet (voldoende) betwist dat het bij de informatie over de zorgpaden, waarover Linkkers PriHealth heeft geïnformeerd, gaat om als zodanig niet auteursrechtelijk beschermde informatie. De omstandigheid dat Linkkers, naar zij stelt, 65 uur heeft meegewerkt aan het onderhavige project, is ook niet voldoende om daarop in het kader van deze 843a Rv-procedure een voldoende aannemelijke aanspraak als mede- auteursrechthebbende te kunnen baseren.

4.8 Dit alles betekent dat Linkkers ook in hoger beroep, in het licht van het gemotiveerde verweer van PriHealth, onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat zij op grond van haar bijdrage aan het onderhavige project als mede auteursrechthebbende kan worden aangemerkt. Dat zij hiertoe redelijkerwijs niet in staat zou zijn en Linkkers daarom belang heeft bij inzage in de stukken waarop bewijsbeslag is gelegd, heeft zij evenmin voldoende toegelicht. Bij gebreke van een (voldoende aannemelijk) rechtmatig belang, is de vordering tot afgifte en inzage van de beslagen stukken dan ook niet toewijsbaar.

4.9 Linkkers zal, als de in het ongelijk gestelde partij, in de kosten van het principaal hoger beroep worden veroordeeld. Partijen zijn het erover eens dat op de onderhavige zaak art. 1019 Rv van toepassing is. De hoogte van de door PriHealth opgegeven kosten wordt

door Linkkers bestreden. Het hof ziet mede in deze betwisting aanleiding de kosten te begroten overeenkomstig het indicatietarief van de hoven voor een eenvoudige intellectueel eigendomszaak.

In het voorwaardelijk incidenteel hoger beroep

4.10 PriHealth heeft incidenteel hoger beroep ingesteld onder de (cumulatieve) voorwaarden dat Linkkers in principaal hoger beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard of inzage wordt ontzegd én Linkkers in principaal hoger beroep desondanks niet wordt veroordeeld in de volledige proceskosten als bedoeld in artikel 1019h Rv.

4.11 Uit het hiervoor overwogene volgt dat is voldaan aan de voorwaarden waaronder het incidenteel hoger beroep is ingesteld. Voor zover de incidentele grief betoogt dat het hof het vonnis vernietigt voor zover de voorzieningenrechter daarin de indicatietarieven heeft toegepast en de door PriHealth gevorderde (hogere) volledige proceskosten zal toewijzen, faalt de grief. Het hof ziet, zowel voor de eerste aanleg als voor het hoger beroep, geen aanleiding in deze zaak van de desbetreffende indicatietarieven af te wijken. Het incidenteel hoger beroep faalt dan ook.

4.12 PriHealth zal worden veroordeeld in de kosten van het incidenteel hoger beroep. Nu het voorwaardelijk incidenteel hoger beroep slechts betrekking heeft op de vraag of de indicatietarieven dan wel de gevorderde (volledige) kosten moeten worden gehanteerd en ook het pleidooi vrijwel geheel betrekking heeft gehad op de in principaal hoger beroep opgeworpen vragen naar ontvankelijkheid van Linkkers en toewijsbaarheid van haar vordering tot afgifte en inzage van de beslagen bescheiden, ziet het hof aanleiding de kostenveroordeling in voorwaardelijk incidenteel te beperken tot de kosten van de memorie van antwoord in voorwaardelijk incidenteel hoger beroep. Nu de ie- indicatietarieven voor een zodanig geval geen voldoende aanknopingspunten voor de kostenbegroting bieden en de door Linkkers opgevoerde kosten (tijdsduur en uurtarief) van het opstellen van deze memorie (1,5 uur ten bedrage van € 450,-, 1 uur ten bedrage van € 300,- en 0,18 uur ten bedrage van € 90,- telkens excl. btw, totaal € 991,20 excl. BTW) het hof redelijk en evenredig voorkomen, zal het hof in incidenteel hoger beroep de kosten voor het salaris van de advocaat begroten tot dat bedrag. Omdat aannemelijk is dat Linkkers de BTW over het honorarium heeft kunnen verrekenen met haar afdracht van omzetbelasting, zal het hof het bedrag zonder BTW toewijzen.

5. De slotsom

In het principaal en voorwaardelijk incidenteel hoger beroep

5.1 De grieven falen, zodat het bestreden vonnis moet worden bekrachtigd.

In het principaal hoger beroep

5.2 Als de (overwegend) in het ongelijk te stellen partij zal het hof Linkkers in de kosten van het principaal hoger beroep veroordelen, welke kosten worden begroot op € 704,- voor verschotten (griffierecht) en op € 6.000,- voor salaris overeenkomstig het IE-indicatietarief (gerechtshoven) voor het hoger beroep in een eenvoudig kort geding.

In het voorwaardelijk incidenteel hoger beroep

5.3 Als de in het ongelijk te stellen partij zal het hof PriHealth in de kosten van het incidenteel hoger beroep veroordelen, welke kosten worden begroot op € 991,20 voor salaris van de advocaat.

6. De beslissing

Het hof, recht doende in hoger beroep in kort geding:

in het principaal en voorwaardelijk incidenteel hoger beroep:

bekrachtigt het vonnis van de voorzieningenrechter van de rechtbank Midden-Nederland, Afdeling Civiel recht, locatie Utrecht van 20 juni 2014;

in het principaal hoger beroep:

veroordeelt Linkkers in de kosten van het hoger beroep, tot aan deze uitspraak aan de zijde van Prihealth vastgesteld op € 704,- aan verschotten en op € 6.000,- voor salaris overeenkomstig het ie-indicatietarief (gerechtshoven);

in het voorwaardelijk incidenteel hoger beroep:

veroordeelt PriHealth in de kosten van het hoger beroep, tot aan deze uitspraak aan de zijde van Linkkers vastgesteld op € 991,20 voor salaris van de advocaat;

in principaal en voorwaardelijk incidenteel hoger beroep:

verklaart dit arrest (voor zover het de hierin vermelde proceskostenveroordelingen betreft) uitvoerbaar bij voorraad;

wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit arrest is gewezen door mrs. B.J. Lenselink, R.E. Weening en F.J. de Vries en is in tegenwoordigheid van de griffier in het openbaar uitgesproken op 17 november 2015.

Uitgegeven voor grosse
op 17-11-15
door de griffier van het Gerechtshof
Arnhem-Leeuwarden